

Sygn. akt VI GC 108/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym

przewodniczący SSO Małgorzata Bartczak- Sobierajska

protokolant st. sekr. sądowy Bożena Gościńska

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2016 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w G.

przeciwko S. O.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego S. O. na rzecz powoda (...) S.A. w G. kwotę 1.953.578,60 zł (jeden milion dziewięćset pięćdziesiąt trzy tysiące pięćset siedemdziesiąt osiem złotych sześćdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi w wysokości 8 % w stosunku rocznym od dnia 20 marca 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 104.896,00 zł (sto cztery tysiące osiemset dziewięćdziesiąt sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 108/16

ZARZĄDZENIE

1. (...),

2. (...)

T., (...)

Sygn. akt VI GC 108/16

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. w G., w pozwie w elektronicznym postępowaniu upominawczym wniósł o zasądzenie od pozwanego S. O. kwoty 1.953.578,60 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 20 marca 2015 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 23 grudnia 2015 r. przekazał sprawę tut. Sądowi na podstawie 505³³ § 1 k.p.c. stwierdzając brak podstaw do wydania nakazu zapłaty.

Następnie powód złożył pozew w formie przewidzianej dla postępowania zwykłego, wnosząc o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym. W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 24 września 2014 r. zawarł z pozwanym umowę rezerwowej sprzedaży energii elektrycznej, na podstawie której dostarczał pozwanemu energię elektryczną do lokalu położonego przy ul. (...) w D.. Powód wystawił pozwanemu fakturę VAT, która nie została zapłacona.

W dniu 24 lutego 2016 r. Sad Okręgowy w Toruniu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany domagał się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od powoda kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwany przyznał, iż zawarł z powodem umowę o dostarczanie energii elektrycznej, a powód wystawił fakturę na łączną kwotę 1.953.578,60 zł. Z uwagi na zatory płatnicze pozwany wystąpił do powoda z wnioskiem o rozłożenie zobowiązania na raty. Powód przystał na tę propozycję, jednak zmodyfikował terminy płatności i wysokość rat zaproponowaną przez pozwanego w taki sposób, na który pozwany nie mógł przystać. Zdaniem pozwanego, powód nie wykazuje woli polubownego załatwienia sprawy. Odpowiednia prolongata terminów płatności z ustaleniem realnych do spełnienia wysokości poszczególnych rat zakończyłaby sprawę na etapie przedsądowym, bez potrzeby angażowania znacznych środków finansowych.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Strony łączyła umowa rezerwowa sprzedaży energii elektrycznej z dnia 24 września 2014 r. Zawierając umowę (...) S.A. oświadczyła, że działa na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez odbiorcę (pozwanego) do zawarcia w jego imieniu i na jego rzecz umowy sprzedaży rezerwowej z (...) S.A.

Dowód: umowa k. 25 - 30.

Pozwany prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowa (...). (...) elektryczna była dostarczana do lokalu wskazanego przez pozwanego położonego w D. przy ul. (...).

Dowód: umowa k. 25 – 30, załącznik k. 31.

W oparciu o odczyty trzech liczników, powód wystawił fakturę Vat nr (...) na kwotę 1.953.578,60 zł, za okres od 13 sierpnia 2014 r. do 9 listopada 2014 r.

Pozwany nie zapłacił tej należności

Dowód: faktura k. 23, 132, 170, szczegółowe rozliczenie punktów poboru

k. 24, 133 171.

W dniu 9 września 2015 r. pozwany wystąpił do powoda z prośbą o rozłożenie tej należności na raty płatne w następujący sposób: 300.000,00 zł do 31 października 2015 r., 500.000,00 zł do 30 listopada 2015 r. i 1.153.578,60 zł do 31 grudnia 2015 r..

Dowód: wniosek k. 18, 136, 173.

W odpowiedzi powód przychylił się do prośby pozwanego, jednakże przedstawił inny harmonogram spłaty. Jednocześnie poinformował pozwanego, że warunkiem rozłożenia należności na raty jest przedstawienie uzgodnionego z powodem zabezpieczenia.

Dowód: pismo powoda z 25 czerwca 2015 r. k. 19, 137.

W piśmie z dnia 1 lipca 2015 r. pozwany zaproponował na zabezpieczenie hipotekę, na której jest już wpis powoda w kwocie 1.5000.000,00 zł oraz przedstawił swoją propozycję wysokości rat i terminów ich zapłaty.

Dowód: pismo pozwanego k. 20, 175.

Powód nie wyraził zgody na propozycję pozwanego i podtrzymał warunki płatności przedstawione w piśmie z 25 czerwca 2015 r. W przypadku braku ich akceptacji przez pozwanego sprawa miała być skierowana na drogę sądową.

Dowód: pismo powoda z 7 lipca 2015 r. k. 21..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Przedstawiony stan faktyczny został ustalony na podstawie dowodów z dokumentów.

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty złożone przez powoda albowiem ich prawdziwość nie budziła wątpliwości i nie została zakwestionowana przez pozwanego, a zatem stanowią miarodajne dowody w sprawie.

Pozwany przyjął przedmiotową fakturę i nie kwestionował wysokości należności. Wniósł jedynie o rozłożenie świadczenia na raty.

Pozwany nie zgłosił żadnych wniosków dowodowych. Strony jeszcze przed wytoczeniem powództwa prowadziły rozmowy w przedmiocie spłaty zadłużenia w ratach, jednakże nie doszły do porozumienia.

W tej sytuacji powód wytoczył powództwo domagając się zapłaty ceny za sprzedaną energię elektryczną w łącznej kwocie 1.953.578,60 zł. Pozwany nie kwestionował żądania i twierdził, że chce zawrzeć ugodę. W trakcie procesu strony również przeprowadziły pertraktacje ugodowe, ale bezskutecznie.

Zdaniem Sądu nie ulega wątpliwości, iż roszczenie powoda jest zasadne w świetle art. 535 k.c. Złożenie przez powoda umowy oraz faktury w sposób wystarczający potwierdza fakt zawarcia umowy sprzedaży rezerwowej energii i obowiązek zapłaty przez pozwanego dochodzonej kwoty w terminie określonym w fakturze.

Należy podkreślić, iż powód nie miał obowiązku rozłożenia pozwanemu zadłużenia na raty. Podjęcie pertraktacji ugodowych wynikało z dobrej woli powoda. Pomimo tego pozwany nie wywiązał się z zaoferowanych mu warunków spłaty zadłużenia. Co więcej nie wpłacił żadnej kwoty na poczet dochodzonej należności.

Nie ulega wątpliwości, iż roszczenie powoda nie było przedwczesne, o czym świadczą także czynności podjęte przez pozwanego w przedmiocie rozłożenia na raty. W tej sytuacji zbędne było dopuszczenie dowodu z przesłuchania pozwanego.

Reasumując, powodowi należała się zapłata za sprzedany towar, zgodnie z art. 535 k.c.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.953.578,60 zł. z odsetkami ustawowymi za czas po terminie płatności wskazanym w fakturze (art. 481 § 1 k.c.).

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o art. 98 k.p.c. w myśl zasady odpowiedzialności strony za wynik sprawy. Na koszty powoda składały się: opłata od pozwu 97.679,00 zł, zastępstwo procesowe 7.200,00 zł i opłata od pełnomocnictwa 17,00 zł, ogółem 104.896,00 zł.

z/

1) (...),

2) (...)

3) (...)

T. (...)